

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงความสนใจในการอ่านและการใช้ห้องสมุดของนักเรียนนายเรือ ตลอดจนความคิดเห็นของนักเรียนนายเรือที่มีต่อห้องสมุดและบริการของห้องสมุดโรงเรียนนายเรือ เพื่อเป็นแนวทางส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนนายเรือ และเป็นแนวทางปรับปรุงการดำเนินงานและการจัดบริการของห้องสมุดให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนนายเรือ โดยมีแนวเหตุผลว่า ห้องสมุดโรงเรียนนายเรือเป็นแหล่งส่งเสริมการอ่านและสนับสนุนการศึกษาที่สำคัญของนักเรียนนายเรือ แต่ในปัจจุบันมีนักเรียนนายเรือเข้าใช้ห้องสมุดโรงเรียนนายเรือไม่มากนัก นอกจากนี้มีผู้ขอยืมหนังสือและสิ่งพิมพ์ของห้องสมุดน้อยมาก การที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนนายเรือสนใจการอ่านน้อย หรือห้องสมุดโรงเรียนนายเรือยังไม่อาจสนองความต้องการของนักเรียนนายเรือก็เป็นได้

ประชากรที่ศึกษาได้แก่นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2-ชั้นปีที่ 5 จำนวน 571 นาย ซึ่ง
เป็นนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 จำนวน 152 นาย ชั้นปีที่ 3 จำนวน 143 นาย ชั้นปีที่ 4
จำนวน 156 นาย และชั้นปีที่ 5 จำนวน 120 นาย

การดำเนินการวิจัย ใช้วิธีศึกษาจากเอกสารและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับโรงเรียนนายเรือ นักเรียนนายเรือ การอ่าน และการใช้ห้องสมุดโดยทั่วไป และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบสอบถามชนิดกำหนดคำตอบให้ (ปลายปิด) ชนิดเติมคำหรือข้อความอย่างสั้น ๆ (ปลายเปิด) และชนิดมาตราประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับการอ่าน สภาพการใช้ห้องสมุด ปัญหาการใช้ห้องสมุด และข้อเสนอแนะ สาระของคำถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ ได้แก่ ระดับชั้น สาขาที่ศึกษา ระดับคะแนนเฉลี่ย ภูมิลาเนา และความสามารถพิเศษหรืองานอดิเรก

ตอนที่ 2 ความสนใจในการอ่าน แบ่งออกเป็น ความสนใจในการอ่านโดยทั่วไป และความสนใจในการอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือ วารสาร และหนังสือพิมพ์

ตอนที่ 3 การใช้ห้องสมุดโรงเรียนนายเรือ ปัญหาการใช้ห้องสมุด และข้อเสนอแนะ

การทดสอบแบบสอบถาม ได้ทดสอบกับนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2-ชั้นปีที่ 5 จำนวนร้อยละ 5 ของนักเรียนนายเรือในแต่ละชั้นปีคือ จำนวน 27 นาย โดยการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา (Simple Random Sampling) และได้้นำแบบสอบถามที่ได้มาแก้ไขให้เหมาะสม

ในการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามนั้น ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปรึกษาของนักเรียนนายเรือทุกชั้นปีในการแจกแบบสอบถามและเก็บคืนในระยะเวลา 15 วัน ระหว่างวันที่ 29 พฤษภาคม-12 มิถุนายน 2529 จากนักเรียนนายเรือจำนวน 544 นาย (โดยตัดประชากรที่เป็นกลุ่มทดสอบจำนวน 27 นายออก) และได้รับคืนมาจำนวน 541 ชุด คิดเป็นร้อยละ 99.45 ของจำนวนแบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมด (แบบสอบถามที่ไม่ได้รับคืนจำนวน 3 ชุดนั้นเป็นแบบสอบถามของนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 ซึ่งกำลังดำเนินการขอลาออกจากการเป็นนักเรียนนายเรือ จึงไม่ตอบแบบสอบถาม) ผู้ที่ตอบแบบสอบถามนี้เป็นนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 จำนวน 142 นาย ชั้นปีที่ 3 จำนวน 136 นาย ชั้นปีที่ 4 จำนวน 149 นาย และชั้นปีที่ 5 จำนวน 114 นาย และในจำนวนนี้เป็นนักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาวิศวกรรมไฟฟ้าจำนวน 296 นาย สาขาวิศวกรรมเครื่องกลเรือจำนวน 64 นาย สาขาวิศวกรรมอุทกศาสตร์จำนวน 7 นาย สาขาบริหารงานวิเคราะห์จำนวน 32 นาย และไม่จำแนกสาขาจำนวน 142 นาย (นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 ยังไม่ได้แยกศึกษาตามสาขา)

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

สถานภาพส่วนตัว (ตารางที่ 3-6) แบบสอบถามที่ได้รับคืนมานี้เป็นของนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 4 มากที่สุด รองลงมาเป็นนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 5 ตามลำดับ และในจำนวนนี้เป็นนักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาวิศวกรรมไฟฟ้ามากที่สุด รองลงมาเป็นนักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาวิศวกรรมเครื่องกลเรือ สาขาบริหารงานวิเคราะห์

และสาขาวิศวกรรมอุตสาหการ

นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่มีระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2 ขึ้นไป รองลงมาคือระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3 ขึ้นไป และระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2 ตามลำดับ

นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด (ร้อยละ 64.33) ผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครมีเพียงร้อยละ 35.67

ความสามารถพิเศษหรืองานอดิเรกของนักเรียนนายเรือส่วนใหญ่คือ เล่นกีฬา (ร้อยละ 74.86) และส่วนน้อยมีความสามารถพิเศษหรืองานอดิเรกในด้านดนตรี (ร้อยละ 27.17) ถ่ายภาพ (ร้อยละ 10.35) วาดภาพ (ร้อยละ 8.32) ส่วนความสามารถหรืองานอดิเรกอื่น ๆ ได้แก่ ปอกต้นไม้ ตูลายมือ เลี้ยงสัตว์ และสะสมพระเครื่อง

ความสนใจในการอ่าน แบ่งออกเป็นความสนใจในการอ่านโดยทั่วไป และความสนใจในการอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือ วารสาร และหนังสือพิมพ์

1. ความสนใจในการอ่านโดยทั่วไป นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่เห็นว่าการอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ มีความสำคัญในระดับมาก (ตารางที่ 15) ดังนั้นจึงใช้เวลาว่างด้วยการอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ มากที่สุด (ร้อยละ 70.79) รองลงมาคือฟังวิทยุและเทป (ร้อยละ 68.95) และเล่นกีฬา (ร้อยละ 62.29) ตามลำดับ และใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมนอกหลักสูตรน้อยที่สุด (ร้อยละ 10.17) (ตารางที่ 7)

สาเหตุที่ทำให้นักเรียนนายเรือสนใจอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่มีผู้ตอบมากที่สุดคือ สนใจอ่านเอง (ร้อยละ 67.65) สาเหตุรองลงมาคือ วิทยุ (ร้อยละ 55.27) และได้รับแรงกระตุ้นจากอาจารย์ (ร้อยละ 53.97) ตามลำดับ ผลการวิจัยตามลำดับชั้นพบว่า มีสาเหตุแตกต่างกันคือ สาเหตุที่ทำให้นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 อ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่มีผู้ตอบมากที่สุดคือสนใจอ่านเอง ในขณะที่นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 5 มีสาเหตุจากวิทยุ และนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 4 ได้รับแรงกระตุ้นจากอาจารย์ (ตารางที่ 8)

วิธีที่นักเรียนนายเรือได้หนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ มาอ่านส่วนใหญ่ได้จากการซื้อ
อ่านเอง (ร้อยละ 70.61) วิธีรองลงมาคือ ขอยืมจากห้องสมุดโรงเรียนนายเรือ และ
ขอยืมจากเพื่อนหรือญาติ (ตารางที่ 9)

นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่ชอบอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ที่เป็นภาษาไทยมากที่สุด
(ร้อยละ 97.78) และอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ที่เป็นภาษาอังกฤษเพียงร้อยละ 19.78
(ตารางที่ 10)

ในปัจจุบันมีหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ มากมาย นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่มีวิธีเลือก
หนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ มาอ่านโดยดูจากเนื้อเรื่องที่ตรงกับความสนใจของตนเองมากที่สุด
(ร้อยละ 85.03) วิธีรองลงมาคือ เลือกจากชื่อเรื่องที่น่าสนใจ (ร้อยละ 45.29) และ
เลือกตามบทวิจารณ์ บทแนะนำหนังสือในวารสารและหนังสือพิมพ์ (ร้อยละ 20.89)
(ตารางที่ 11)

นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่ไม่มีเหตุผลโดยเฉพาะที่ชอบผลงานของผู้ประพันธ์
(ร้อยละ 69.13) เหตุผล 2 ประการแรกที่มีผู้ระบุตามลำดับอัตราค่าตอบได้แก่ ผู้ประพันธ์
ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น ๆ (ร้อยละ 37.15) และผู้ที่เคยได้รับรางวัลจากการ
เขียนหนังสือ (ร้อยละ 12.75) (ตารางที่ 12)

สถานที่และเวลาที่นักเรียนนายเรือใช้ในการอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ โดย
เฉลี่ยต่อวันนั้น นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่ใช้ติ๊กนอน เป็นสถานที่อ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ
มากที่สุด (ร้อยละ 73.20) สถานที่รองลงมาคือบ้านพัก (ร้อยละ 62.85) และห้องสมุด
โรงเรียนนายเรือ (ร้อยละ 53.05) ตามลำดับ สถานที่อ่านที่ใช้บ่อยที่สุดคือร้านเช่าหนังสือ
(ร้อยละ 3.70) (ตารางที่ 13) นักเรียนนายเรือจำนวนสูงสุดใช้เวลาในการอ่านโดย
เฉลี่ยวันละประมาณ 30-60 นาทีมากที่สุด (ร้อยละ 40.48) รองลงมาคือ 1-2 ชั่วโมง
(ร้อยละ 31.42) และน้อยกว่า 30 นาที (ร้อยละ 16.08) ตามลำดับ นักเรียนนายเรือ
ชั้นปีที่ 4 ใช้เวลาในการอ่าน 3-4 ชั่วโมงเป็นลำดับที่สาม ในขณะที่นักเรียนนายเรือชั้นอื่น ๆ
ใช้เวลาในการอ่านน้อยกว่า 30 นาที (ตารางที่ 14)

ความสนใจในการอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ 19 ประเภทนั้น (ตารางที่ 16) นักเรียนนายเรืออ่านในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่ (12 ประเภท) คือ วิทยานิพนธ์ภาษาต่างประเทศ สิ่งพิมพ์รัฐบาลภาษาต่างประเทศ สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย กฤตภาค วิทยานิพนธ์ภาษาไทย หนังสืออ้างอิงภาษาไทย หนังสืออ้างอิงภาษาต่างประเทศ ตำราและหนังสือวิชาการภาษาต่างประเทศ บันเทิงคดีต่างประเทศ สารคดีภาษาต่างประเทศ จุลสารและวารสารภาษาต่างประเทศ ตามลำดับ ประเภทที่มีผู้สนใจอ่านในระดับปานกลางมี 6 ประเภทคือ หนังสือการ์ตูน บันเทิงคดีไทย วารสารภาษาไทย สารคดีภาษาไทย ตำราและหนังสือวิชาการภาษาไทย และหนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ ตามลำดับ และที่สนใจอ่านในระดับมากมีเพียง 1 ประเภทคือ หนังสือพิมพ์ภาษาไทย

ส่วนความสนใจในการอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ 19 ประเภทของนักเรียนนายเรือที่ศึกษาในทุกสาขา ปรากฏว่ามีทั้งลักษณะที่เหมือนกันและแตกต่างกันคือ หนังสือและสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ที่นักเรียนนายเรือที่ศึกษาในทุกสาขาอ่านในระดับตรงกันมี 5 ประเภทคือ อ่านในระดับน้อย 4 ประเภทได้แก่ กฤตภาค วิทยานิพนธ์ภาษาไทย หนังสืออ้างอิงภาษาต่างประเทศ และตำราและหนังสือวิชาการภาษาต่างประเทศ และอ่านในระดับมากเพียง 1 ประเภทคือ หนังสือพิมพ์ภาษาไทย นักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาวิศวกรรมอุทกศาสตร์อ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ แตกต่างจากนักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาอื่น ๆ โดยมีระดับการอ่านที่สูงกว่าใน 5 ประเภทคือ อ่านวารสารภาษาไทยในระดับมากที่สุด อ่านสารคดีไทย หนังสือการ์ตูน บันเทิงคดีไทย และตำราและหนังสือวิชาการภาษาไทย ตามลำดับ ในระดับมาก ในขณะที่นักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาอื่น ๆ อ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ประเภทเหล่านี้ในระดับปานกลาง และอ่านหนังสืออ้างอิงภาษาไทยในระดับต่ำกว่านักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาอื่น ๆ คือ อ่านในระดับน้อยที่สุด ในขณะที่นักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาอื่น ๆ อ่านในระดับน้อย (ตารางที่ 17)

ในการอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ บางครั้งอาจเกิดปัญหาหรืออุปสรรคในการอ่านทำให้การอ่านไม่ประสบผลสำเร็จได้ จากผลการสำรวจพบว่านักเรียนนายเรือส่วนใหญ่ประสบปัญหามีภาระทางโรงเรียนมากเกินไป และมีเวลาว่างเพื่อการอ่านไม่เพียงพอ ในระดับมาก ปัญหาที่ประสบในระดับน้อยคืออ่านได้ช้าและปัญหาทางด้านสุขภาพ นักเรียนนายเรือ

ชั้นปีที่ 2 ประสบปัญหาไม่เพียงพอ และไม่มีเวลาไปยืมหนังสือจากห้องสมุด ในระดับมาก ในขณะที่นักเรียนนายเรือชั้นอื่น ๆ มีปัญหาในระดับปานกลาง (ตารางที่ 18)

2. ความสนใจในการอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ หนังสือในหมวดวิชาต่าง ๆ 28 หมวดนั้น นักเรียนนายเรือสนใจอ่านในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่ (15 หมวด) ได้แก่ บัญชี สถิติ ปรัชญา-ศาสนา เศรษฐศาสตร์ แพทยศาสตร์ สมุทรศาสตร์ สังคมศาสตร์ รัฐศาสตร์ อุดมศึกษา กฎหมาย ภาษาศาสตร์ คาราศาสตร์ ศิลปกรรม เคมี และการบริหาร ตามลำดับ อ่านในระดับปานกลางมี 12 หมวดคือ กีฬา ไฟฟ้า วิศวกรรมศาสตร์ คณิตศาสตร์ การศึกษา วิชาการทหาร อิเล็กทรอนิกส์ ฟิสิกส์ ประวัติศาสตร์ วรรณคดี คอมพิวเตอร์ และดนตรี ตามลำดับ และอ่านในระดับมากเพียง 1 หมวดคือ ความรู้ทั่วไป

นักเรียนนายเรือทุกระดับชั้นอ่านหนังสือในหมวดวิชาต่าง ๆ ในระดับตรงกัน 15 หมวด ได้แก่ อ่านในระดับน้อย (8 หมวด) คือ คณิตศาสตร์ บัญชี ปรัชญา-ศาสนา แพทยศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สถิติ สังคมศาสตร์ ตามลำดับ หมวดวิชาที่อ่านในระดับปานกลาง (7 หมวด) คือ การศึกษา ประวัติศาสตร์ ฟิสิกส์ ไฟฟ้า วิชาการทหาร วิศวกรรมศาสตร์ อิเล็กทรอนิกส์ ตามลำดับ และอ่านในระดับมากเพียง 1 หมวดคือ ความรู้ทั่วไป (ตารางที่ 19)

หนังสือในหมวดวิชาต่าง ๆ 28 หมวดนั้น นักเรียนนายเรือที่ศึกษาในทุกสาขาอ่านในระดับตรงกันเพียง 4 หมวดคือ อ่านการศึกษาและคอมพิวเตอร์ในระดับปานกลาง และอ่าน รัฐศาสตร์และกฎหมายในระดับน้อย นักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาวิศวกรรมอุทกศาสตร์ อ่านหนังสือ 11 หมวดในระดับที่สูงกว่านักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาอื่น ๆ คือ อ่านกีฬา คาราศาสตร์ วิชาการทหาร ในระดับมาก ในขณะที่นักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาอื่น ๆ อ่านในระดับปานกลาง อ่านสมุทรศาสตร์และอุดมศึกษาในระดับมาก ในขณะที่นักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาอื่น ๆ อ่านในระดับน้อย และอ่านวิศวกรรมศาสตร์ในระดับมาก ในขณะที่นักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาวิศวกรรมไฟฟ้าและวิศวกรรมเครื่องกล เรืออ่านในระดับปานกลาง และสาขาบริหารงานวิเคราะห์อ่านในระดับน้อย นอกจากนี้ยังอ่านเคมี ปรัชญา-ศาสนา แพทยศาสตร์ ภาษาศาสตร์ สถิติ สังคมศาสตร์ ในระดับปานกลาง ในขณะที่นักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาอื่น ๆ อ่านในระดับน้อย (ตารางที่ 20)

มันเทิงคดี 11 ประเภท (ตารางที่ 21) นักเรียนนายเรืออ่านในระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่ (9 ประเภท) คือ นวนิยายผจญภัย อาชญนิยาย นวนิยายโลดโผนต่อสู้ นวนิยาย วิทยาศาสตร์ นวนิยายแสดงข้อคิดเห็นหรือปัญหา นวนิยายสะท้อนสังคม นวนิยายอิงประวัติ ศาสตร์ นวนิยายรัก และนวนิยายการเมือง ตามลำดับ อ่านในระดับมากเพียง 1 ประเภท คือ ทัศนนิยาย (ตลก ขบขัน) และอ่านในระดับน้อย 1 ประเภทคือ นวนิยายอิงพุทธศาสนา

วัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือของนักเรียนนายเรือส่วนใหญ่มี 2 ประการคือ เพื่อ การพักผ่อนและความบันเทิง (ร้อยละ 76.89) และอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กว้างขวาง ยิ่งขึ้น (ร้อยละ 71.16) วัตถุประสงค์รองลงมาได้แก่ อ่านเพื่อประกอบการเรียนตาม หลักสูตร (ร้อยละ 47.13) เพื่อปรับปรุงตนเองให้อยู่ในสังคมได้ดี (ร้อยละ 43.07) และ เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (ร้อยละ 41.77) วัตถุประสงค์น้อยที่สุดคืออ่านเพื่อเขียน รายงานหรือภาคินพนธ์ (ร้อยละ 8.13) ตามลำดับ (ตารางที่ 22)

ใน 1 เดือนนักเรียนนายเรือจำนวนสูงสุดอ่านตำรา หนังสือวิชาการ หรือสารคดี เพียงบางส่วนของเล่ม (ร้อยละ 42.51) นักเรียนจำนวนรองลงมาอ่าน 2-3 เล่ม (ร้อยละ 27.91) และอ่านมากกว่า 5 เล่ม (ร้อยละ 11.28) ส่วนผู้ที่ไม่ได้อ่านตำรา หนังสือวิชาการ หรือสารคดีเลย มีเพียงร้อยละ 0.74 (ตารางที่ 23) ถ้าจำแนกผู้อ่าน หนังสือนี้ตามระดับคะแนนเฉลี่ยพบว่า นักเรียนจำนวนสูงสุดของทุกกลุ่มระดับคะแนนอ่านตำรา หนังสือวิชาการหรือสารคดีเพียงบางส่วนของเล่ม แต่นักเรียนนายเรือที่มีระดับคะแนนเฉลี่ย ต่ำกว่า 2 เป็นกลุ่มที่อ่านน้อยที่สุด โดยจำนวนสูงสุดอ่านเพียง 2-3 เล่ม นักเรียนนายเรือ ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2 ขึ้นไปมีผู้อ่านเดือนละ 4-5 เล่มมากที่สุดของทุกกลุ่ม และ นักเรียนนายเรือที่มีระดับคะแนนเฉลี่ย 3 ขึ้นไปอ่านมากกว่า 5 เล่มมากที่สุดของทุกกลุ่ม (ตารางที่ 24)

สำหรับมันเทิงคดีที่นักเรียนนายเรือจำนวนสูงสุดอ่านใน 1 เดือนคือ อ่าน 2-3 เล่มมากที่สุด (ร้อยละ 31.42) นักเรียนนายเรือจำนวนรองลงมาอ่านมากกว่า 5 เล่ม (ร้อยละ 20.52) และอ่านเพียงบางส่วนของเล่ม (ร้อยละ 19.78) ผู้ที่ไม่ได้อ่านมันเทิง คดีเลยมีร้อยละ 4.44 นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 มีผู้อ่านเพียงบางส่วนของเล่มในอัตรา สูงสุด ร้อยละ 21.13 ของกลุ่ม และนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 4 มีผู้อ่านมากกว่า 5 เล่มใน

อัตราสูงสุดของกลุ่ม (ตารางที่ 25) ส่วนนักเรียนนายเรือที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่างกัน อ่านบันทึกในจำนวนที่แตกต่างกันคือ นักเรียนนายเรือเกือบครึ่งหนึ่งของผู้ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2 (ร้อยละ 49.99) อ่านบันทึกเพียงบางส่วนของเล่ม ในขณะที่นักเรียนนายเรือที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2 และ 3 ขึ้นไปอ่านมากกว่าคือ 2-3 เล่ม นักเรียนนายเรือที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2 มีอัตราผู้อ่านบันทึกมากกว่า 5 เล่มค่าที่สุดคือ ร้อยละ 16.67 ส่วนนักเรียนนายเรือที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3 ขึ้นไป อ่านบันทึกมากกว่า 5 เล่มใน 1 เดือน มีอัตราสูงสุด (ร้อยละ 20.88) (ตารางที่ 26)

สำหรับสิ่งพิมพ์ประเภทวารสารซึ่งมีอยู่หลายสาขา จากผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับวารสารในสาขาต่าง ๆ ที่นักเรียนนายเรืออ่านนั้น นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่อ่านวารสารบันทึก (ร้อยละ 64.88) และวารสารในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ร้อยละ 61.37) วารสารที่มีผู้อ่านรองลงมาคือ วารสารในสาขาวิชาการทหาร (ร้อยละ 29.21) และสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (ร้อยละ 13.86) ตามลำดับ นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 อ่านวารสารในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากที่สุด และอ่านวารสารบันทึกรองลงมา (ตารางที่ 27)

ตามที่นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่สนใจอ่านวารสารบันทึกจึงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการอ่านวารสารของนักเรียนนายเรือส่วนใหญ่คือ อ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง (ร้อยละ 72.83) วัตถุประสงค์รองลงมาคือ อ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น (ร้อยละ 68.21) และอ่านเพื่อให้ทันกับข่าวเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ 55.64) วัตถุประสงค์ที่มีผู้น้อยที่สุดคือ เพื่อเขียนรายงานหรือภาคินิพนธ์ (ร้อยละ 6.10) นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์ในการอ่านวารสารเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้นมากที่สุด และอ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิงรองลงมา (ตารางที่ 28)

วารสารภาษาต่างประเทศที่นักเรียนนายเรืออ่านมากที่สุดได้แก่วารสาร Time (ร้อยละ 40.74) รองลงมาตามลำดับคือ Asia Pacific Defense Forum (ร้อยละ 16.67) และ Reader's Digest (ร้อยละ 8.64) และ Car & Driver (ร้อยละ 8.02) ตามลำดับ นักเรียนนายเรือแต่ละระดับชั้นนิยมอ่านวารสารภาษาต่างประเทศ

แตกต่างกันคือ นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 อ่านวารสาร Reader's Digest มากที่สุด ในขณะที่นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อ่านวารสาร Time และนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 5 อ่านวารสาร Asia Pacific Defense Forum (ตารางที่ 30)

วารสารภาษาไทยที่นักเรียนนายเรืออ่านมากที่สุดคือ สงคราม (ร้อยละ 19.49) รองลงมาคือ สารคดี (ร้อยละ 13.10) แพรว (ร้อยละ 11.82) สมรภูมิ (ร้อยละ 8.63) และอนุสาร อ.ส.ท. (ร้อยละ 8.31) ตามลำดับ นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 อ่านวารสาร สารคดีมากที่สุด ในขณะที่นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 5 อ่านวารสารสงคราม ส่วนวารสารอื่น ๆ ได้แก่ แพรว และสมรภูมินั้น นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 5 อ่านมากที่สุด และนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 4 อ่านอนุสาร อ.ส.ท. มากที่สุด (ตารางที่ 32)

หนังสือพิมพ์ภาษาไทย เป็นสิ่งพิมพ์ที่นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่อ่านในระดับมาก (ตารางที่ 14) หนังสือพิมพ์ภาษาไทยที่นักเรียนนายเรืออ่านมากที่สุดคือ ไทยรัฐ (ร้อยละ 87.06) รองลงมาคือ เคนนีวส์ (ร้อยละ 76.34) และสยามกีฬา (ร้อยละ 40.67) หนังสือพิมพ์ที่นักเรียนนายเรืออ่านน้อยที่สุดคือมาตุภูมิ (ร้อยละ 2.77) ส่วนหนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศที่นักเรียนนายเรือจำนวนสูงสุดอ่านคือ Bangkok Post (ร้อยละ 30.13) หนังสือพิมพ์ที่นักเรียนนายเรืออ่านรองลงมาคือ Student Weekly (ร้อยละ 29.76) และ The Nation Review (ร้อยละ 7.39) (ตารางที่ 33)

วัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือพิมพ์ของนักเรียนนายเรือส่วนใหญ่คือ เพื่อทราบข่าวสารและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (ร้อยละ 84.66) วัตถุประสงค์รองลงมาคือ เพื่อให้มีความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น (ร้อยละ 68.76) และอ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง (ร้อยละ 63.96) วัตถุประสงค์ที่มีผู้น้อยที่สุดคือ เพื่อเขียนรายงานหรือภาคินิพนธ์ (ร้อยละ 1.29) (ตารางที่ 34)

คอลัมน์ในหนังสือพิมพ์ที่นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่อ่านคือ ข่าวต่างประเทศ (ร้อยละ 79.67) คอลัมน์ที่นักเรียนนายเรืออ่านรองลงมาคือข่าวการเมือง (ร้อยละ 75.60) ข่าวกีฬา (ร้อยละ 73.75) ข่าวความเคลื่อนไหวของบุคคลในวงข้าราชการทหารตำรวจ (ร้อยละ

65.43) การ์ตูนการเมือง (ร้อยละ 63.96) และบันเทิงคดีประเภทภาพยนตร์ โทรทัศน์ หรือนวนิยาย (ร้อยละ 61.55) คอลัมน์ที่มีผู้อ่านน้อยที่สุดคือคอลัมน์เกี่ยวกับแม่บ้านการเรือน (ร้อยละ 5.73) และจากคอลัมน์ต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์ทั้งหมด ปรากฏว่ามีนักเรียนนายเรือ อ่านเกินร้อยละ 50.00 ขึ้นไปมี 9 คอลัมน์ ได้แก่ ข่าวต่างประเทศ ข่าวการเมือง ข่าวกีฬา ข่าวความเคลื่อนไหวของบุคคลในวงข้าราชการทหาร-ตำรวจ การ์ตูนการเมือง บันเทิงคดี ประเภทภาพยนตร์ โทรทัศน์ หรือนวนิยาย คอลัมน์ตลก ล้อเลียน ข่าวอาชญากรรม และบทวิจารณ์ภาพยนตร์ ละคร หรือศิลปะแขนงต่าง ๆ ตามลำดับ (ตารางที่ 35)

การใช้ห้องสมุดโรงเรียนนายเรือ การอ่านหนังสือของนิสิตนักศึกษาในแต่ละสถาบันย่อมมีส่วนสัมพันธ์กับห้องสมุดของสถาบันนั้น ๆ เป็นอย่างมาก เพราะห้องสมุดเป็นแหล่งรวมเอกสารและสิ่งพิมพ์เพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า ดังนั้นในการสำรวจครั้งนี้จึงได้สำรวจการใช้ห้องสมุดโรงเรียนนายเรือ รวมทั้งความคิดเห็นและข้อเสนอแนะซึ่งปรากฏผลดังนี้

นักเรียนนายเรือเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 90.20) ใช้ห้องสมุด ผู้ที่ไม่ใช้ห้องสมุดมีเพียงร้อยละ 9.80 ในบรรดาผู้ใช้ห้องสมุดนี้ นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 4 เข้าใช้ห้องสมุดมากที่สุด รองลงมาเป็นนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 5 และชั้นปีที่ 3 ตามลำดับ ผู้ไม่ใช้ห้องสมุดเป็นนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 มากที่สุด (ตารางที่ 36)

นักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาวิศวกรรมอุทกศาสตร์และสาขาบริหารงานวิเคราะห์ ใช้ห้องสมุดมากที่สุด (ร้อยละ 100.00) ผู้ใช้ห้องสมุดรองลงมาเป็นนักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาวิศวกรรมไฟฟ้าและสาขาวิศวกรรมเครื่องกลเรือ ผู้ไม่ใช้ห้องสมุดเป็นนักเรียนนายเรือที่ศึกษาสาขาวิศวกรรมเครื่องกลเรือมากที่สุด ผู้ไม่ใช้ห้องสมุดรองลงมาเป็นนักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ส่วนนักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาวิศวกรรมอุทกศาสตร์และสาขาบริหารงานวิเคราะห์ไม่มีผู้ไม่ใช้ห้องสมุด (ตารางที่ 37)

นักเรียนนายเรือที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2 เข้าใช้ห้องสมุดมากที่สุด (ร้อยละ 100.00) ผู้ใช้ห้องสมุดรองลงมาคือนักเรียนนายเรือที่มีระดับคะแนนเฉลี่ย 3 ขึ้นไปและคะแนนเฉลี่ย 2 ขึ้นไป ตามลำดับ ผู้ไม่ใช้ห้องสมุดเป็นนักเรียนนายเรือที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2 ขึ้นไปมากที่สุด ผู้ไม่ใช้ห้องสมุดรองลงมาคือนักเรียนนายเรือที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่

3 ขึ้นไป ส่วนนักเรียนนายเรือที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2 ไม่มีผู้ไม่ใช้ห้องสมุด (ตารางที่ 38)

สาเหตุที่นักเรียนนายเรือไม่ใช้ห้องสมุดคือ ไม่มีเวลาว่าง มากที่สุด สาเหตุรองลงมาคือ ใช้หนังสือที่ขอยืมจากคลังตำราโรงเรียนนายเรือ ห้องสมุดอยู่ไกล และไม่มีเวลาจำเป็นต้องใช้ ตามลำดับ โดยไม่มีผู้ที่ตอบว่าห้องสมุดไม่มีสิ่งพิมพ์ที่ตรงกับความต้องการเลย (ตารางที่ 39)

ส่วนผู้ที่ตอบว่าเข้าใช้ห้องสมุดนั้น นักเรียนนายเรือจำนวนสูงสุด (ร้อยละ 36.48) มีความถี่ในการใช้ห้องสมุดสัปดาห์ละ 2-4 ครั้ง นักเรียนนายเรือจำนวนรองลงมา (ร้อยละ 22.95) มีความถี่ในการใช้ห้องสมุดสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และเดือนละ 2-3 ครั้ง (ร้อยละ 19.47) ตามลำดับ นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 มีความถี่ในการใช้ห้องสมุดสัปดาห์ละ 1 ครั้งมากที่สุด ในขณะที่นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 5 มีความถี่ในการใช้ห้องสมุดสัปดาห์ละ 2-4 ครั้ง (ตารางที่ 40)

จำนวนสูงสุดของนักเรียนนายเรือทุกระดับคะแนนเฉลี่ยมีความถี่ในการใช้ห้องสมุดสัปดาห์ละ 2-4 ครั้งเหมือนกัน แต่แตกต่างกันในระดับอื่นคือ จำนวนรองลงมาของนักเรียนนายเรือที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2 มีความถี่ในการใช้ห้องสมุดเดือนละ 1 ครั้ง ในขณะที่นักเรียนนายเรือที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2 ขึ้นไปมีความถี่ในการใช้ห้องสมุดสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และนักเรียนนายเรือที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3 ขึ้นไปมีความถี่ในการใช้ห้องสมุดเดือนละ 2-3 ครั้ง (ตารางที่ 41)

นักเรียนนายเรือเกือบทั้งหมดเข้าใช้ห้องสมุดในช่วงเวลาที่ไม่มีภาระเรียน (ร้อยละ 94.88) นักเรียนนายเรือจำนวนน้อยเข้าใช้ห้องสมุดในเวลาว่างก่อนเข้าห้องเรียน (ร้อยละ 17.83) และเวลาพักกลางวัน (ร้อยละ 5.53) ตามลำดับ เวลาที่นักเรียนนายเรือเข้าใช้ห้องสมุดน้อยที่สุดคือเวลาหลังเลิกเรียนประจำวัน (ร้อยละ 2.66)

วัตถุประสงค์ในการใช้ห้องสมุดของนักเรียนนายเรือส่วนใหญ่คือ เพื่ออ่านหนังสือ และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ในห้องสมุด (ร้อยละ 87.30) วัตถุประสงค์รองลงมาคือ เพื่อขอยืมหนังสือ (ร้อยละ 46.72) และเพื่อใช้บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า (ร้อยละ

(ร้อยละ 19.26) ส่วนวัตถุประสงค์ที่มีผู้ตอบน้อยที่สุดคือเพื่อชมการจัดกิจกรรมพิเศษ เช่น นิทรรศการ (ร้อยละ 3.48) (ตารางที่ 43)

วิธีค้นหาหนังสือในห้องสมุดของนักเรียนนายเรือส่วนใหญ่ (ร้อยละ 83.40) คือ เค้นดูตามชั้นหนังสือ วิธีที่มีผู้ใช้รองลงมาคือ ดูจากตู้บัตรรายการ (ร้อยละ 24.80) และถามบรรณารักษ์หรือเจ้าหน้าที่ห้องสมุด (ร้อยละ 17.83) ตามลำดับ วิธีที่นักเรียนนายเรือใช้น้อยที่สุดคือ ให้เพื่อนช่วยหาให้ (ตารางที่ 44)

บริการของห้องสมุดที่นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่ใช้คือบริการอ่านหนังสือในห้องสมุด (ร้อยละ 77.87) บริการที่นักเรียนนายเรือใช้รองลงมาคือบริการจ่าย-รับ (ร้อยละ 61.48) และบริการถ่ายเอกสาร (ร้อยละ 35.04) ตามลำดับ บริการที่นักเรียนนายเรือใช้น้อยที่สุดคือบริการรวบรวมบรรณานุกรม (ร้อยละ 1.84) และบริการของห้องสมุดที่นักเรียนนายเรือจำนวนมากต้องการให้ห้องสมุดจัดเพิ่มเติมคือ บริการโสตทัศนวัสดุ (ร้อยละ 45.49) รองลงมาได้แก่ บริการแนะนำและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับวารสาร (ร้อยละ 32.79) และบริการยืมระหว่างห้องสมุด (ร้อยละ 30.53) ตามลำดับ (ตารางที่ 45-46)

หนังสือและสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ของห้องสมุดจำนวน 17 ประเภท นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่ใช้ในระดัมน้อย (10 ประเภท) คือ วิทยานิพนธ์ กฤตภาค หนังสืออ้างอิงภาษาไทย สิ่งพิมพ์รัฐบาล หนังสืออ้างอิงภาษาต่างประเทศ จุลสาร ตำราและหนังสือวิชาการภาษาต่างประเทศ สารคดีภาษาต่างประเทศ บันเทิงคดีต่างประเทศ และวารสารภาษาต่างประเทศ ตามลำดับ หนังสือและสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ที่ใช้ในระดัปปานกลางมี 6 ประเภทคือ บันเทิงคดีไทย วารสารภาษาไทย หนังสือการ์ตูน สารคดีภาษาไทย ตำราและหนังสือวิชาการภาษาไทย และหนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ ตามลำดับ และหนังสือและสิ่งพิมพ์ที่ใช้ในระดับมากมี 1 ประเภทคือ หนังสือพิมพ์ภาษาไทย (ตารางที่ 47)

นักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาต่าง ๆ ใช้หนังสือและสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ 17 ประเภทในระดับตรงกัน 11 ประเภท ได้แก่ ใช้หนังสือพิมพ์ภาษาไทยระดับมาก ใช้หนังสือและสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ในระดัปปานกลาง 4 ประเภทคือ หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ สารคดีภาษาไทย บันเทิงคดีไทย และหนังสือการ์ตูน ตามลำดับ และใช้ในระดัมน้อย 6

ประเภทคือ หนังสืออ้างอิงภาษาไทย หนังสืออ้างอิงภาษาต่างประเทศ ตำราและหนังสือ
 วิชาการภาษาต่างประเทศ สิ่งพิมพ์รัฐบาล สารคดีภาษาต่างประเทศ และกฤตภาค ตามลำดับ
 นักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาวิศวกรรมอุทกศาสตร์ใช้หนังสือและสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ใน
 ระดับที่สูงกว่านักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาอื่น ๆ โดยใช้ตำราและหนังสือวิชาการภาษา
 ไทยและวารสารภาษาไทยในระดับมาก ในขณะที่นักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาอื่น ๆ ใช้ใน
 ระดับปานกลาง และใช้วารสารภาษาต่างประเทศ บันทึงคลีต่างประเทศ และจุลสาร ใน
 ระดับปานกลาง ในขณะที่นักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาอื่น ๆ ใช้ในระดับน้อย (ตาราง
 ที่ 48)

หนังสือตามหมวดวิชาต่าง ๆ ของห้องสมุด 28 หมวด (ตารางที่ 49) นักเรียน
 นายเรือใช้ในระดับน้อยครั้งหนึ่งคือ 14 หมวด ได้แก่ บัญชี ปรัชญา-ศาสนา กฎหมาย
 เศรษฐศาสตร์ สมุทรศาสตร์ สังคมศาสตร์ รัฐศาสตร์ สถิติ อุดุณิยวิทยา ดาราศาสตร์
 ศิลปกรรม แพทยศาสตร์ ภาษาศาสตร์ และวรรณคดี ตามลำดับ ใช้หนังสือในหมวดวิชา
 ต่าง ๆ ในระดับปานกลาง 13 หมวด คือ กีฬา คณิตศาสตร์ ไฟฟ้า วิศวกรรมศาสตร์
 อิเล็กทรอนิกส์ ฟิสิกส์ วิชาการทหาร การศึกษา คอมพิวเตอร์ เคมี คนตรี การบริหาร และ
 ประวัติศาสตร์ ตามลำดับ และใช้หนังสือในระดับมากเพียง 1 หมวด คือ ความรู้ทั่วไป
 นักเรียนนายเรือทุกระดับชั้นใช้หนังสือในระดับตรงกันถึง 13 หมวด โดยใช้ความรู้ทั่วไปใน
 ระดับมาก ใช้หนังสือในหมวดวิชาต่าง ๆ ในระดับปานกลาง 7 หมวดคือ การศึกษา
 คอมพิวเตอร์ คนตรี ไฟฟ้า วิชาการทหาร วิศวกรรมศาสตร์ และอิเล็กทรอนิกส์ และใช้
 หนังสือในหมวดวิชาต่าง ๆ ในระดับน้อย 5 หมวดคือ บัญชี ปรัชญา-ศาสนา รัฐศาสตร์
 เศรษฐศาสตร์ และสังคมศาสตร์

หนังสือในหมวดวิชาต่าง ๆ 28 หมวดนั้น นักเรียนนายเรือที่ศึกษาในแต่ละสาขาใช้
 ในระดับตรงกันเพียง 3 หมวด คือ ใช้คอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ในระดับปานกลาง
 และใช้หนังสือในหมวดปรัชญา-ศาสนาในระดับน้อย นอกนั้นใช้แตกต่างกัน นักเรียนนายเรือที่
 ศึกษาในสาขาวิศวกรรมอุทกศาสตร์ใช้หนังสือในหมวดกีฬา คณิตศาสตร์ วิชาการทหาร ใน
 ระดับมาก ในขณะที่นักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาอื่น ๆ ใช้ในระดับปานกลาง และใช้
 หนังสือในหมวดสมุทรศาสตร์และอูดุณิยวิทยาในระดับมาก ในขณะที่นักเรียนนายเรือที่ศึกษาใน

สาขาอื่น ๆ ใช้ในระดับน้อย นอกจากนี้ยังใช้หนังสือในหมวดแพทยศาสตร์ สถิติ และ สังคมศาสตร์ ในระดับปานกลาง ในขณะที่นักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาอื่น ๆ ใช้ในระดับน้อย และใช้หนังสือในหมวดกฎหมายน้อยที่สุด ในขณะที่นักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาบริหาร งานวิเคราะห์ใช้ในระดับปานกลาง และนักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาอื่น ๆ ใช้ในระดับน้อย (ตารางที่ 50)

ห้องสมุดได้จัดบริการต่าง ๆ แก่นักเรียนนายเรือ แต่จากการสำรวจพบว่านักเรียนนายเรือประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ ดังนี้ นักเรียนนายเรือจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 28.48) มีปัญหาในด้านบริหารของห้องสมุดคือ จำนวนเล่มของหนังสือที่ให้ยืมน้อยเกินไป ปัญหารองลงมาคือ เวลาเปิดและปิดทำการของห้องสมุดน้อยเกินไป (ร้อยละ 22.34) และระยะเวลาการให้ยืมน้อยเกินไป (ร้อยละ 21.52) ตามลำดับ (ตารางที่ 51)

นักเรียนนายเรือจำนวนมากที่สุดประสบปัญหาเกี่ยวกับสถานที่คือ อากาศในห้องสมุด ร้อนอบอ้าว (ร้อยละ 44.67) นักเรียนนายเรือจำนวนรองลงมาประสบปัญหาการตกแต่งห้องสมุดไม่ชวนให้เข้าใช้บริการ (ร้อยละ 23.77) และสถานที่คับแคบ (ร้อยละ 21.72) ตามลำดับ (ตารางที่ 52)

นักเรียนนายเรือจำนวนมากที่สุดประสบปัญหาเกี่ยวกับครุภัณฑ์คือ เครื่องถ่ายเอกสารเสียบ่อย (ร้อยละ 45.70) ปัญหารองลงมาได้แก่ จำนวนโต๊ะและเก้าอี้มีน้อยเกินไป (ร้อยละ 28.48) และโต๊ะและเก้าอี้หนึ่งไม่สบาย (ร้อยละ 27.25) ตามลำดับ (ตารางที่ 53)

นักเรียนนายเรือกว่าครึ่งประสบปัญหาเกี่ยวกับหนังสือคือ หนังสือที่ต้องการไม่มีในห้องสมุด (ร้อยละ 55.33) ปัญหารองลงมาได้แก่ จำนวนหนังสือน้อย (ร้อยละ 50.82) และหนังสือเก่าล้าสมัย (ร้อยละ 45.49) (ตารางที่ 54)

นักเรียนนายเรือจำนวนมากที่สุดประสบปัญหาเกี่ยวกับวารสารและหนังสือพิมพ์คือ วารสารฉบับที่ต้องการไม่มีในห้องสมุด (ร้อยละ 43.03) ปัญหารองลงมาได้แก่วารสารใหม่มาช้า และหนังสือพิมพ์มีน้อยเกินไป (ร้อยละ 36.27) ตามลำดับ (ตารางที่ 55)

เมื่อประสบปัญหาแล้วนักเรียนนาย เรือจำนวนสูงสุดได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาเหล่านี้ว่า ให้เปิดห้องสมุดในวันหยุดราชการ และติดเครื่องปรับอากาศภายในห้องสมุด ข้อเสนอแนะรองลงมาได้แก่ จัดหาหนังสือเพิ่มขึ้น และสอนวิธีใช้ห้องสมุดและบัตรรายการตามลำดับ (ตารางที่ 56)

อภิปรายผล

ความสนใจในการอ่าน ความสนใจในการอ่านโดยทั่วไปของนักเรียนนาย เรือ นั้นนักเรียนนาย เรือได้ให้ความสำคัญต่อการอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ในระดับมาก จึงใช้เวลาว่างด้วยการอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ หลิววัลย์ รองสวัสดิ์ พรทิพย์ วัฒนสุวกุล รัตนา ไตรภวานนท์ วรสิริ ธรรมประดิษฐ์ สมพิศ กฤตติกากุล สุชนนี กี่ศิริ และ อัญชลี แซ่มชุกลิน ที่พบว่านิสิตนักศึกษาเห็นความสำคัญของการอ่านมากจึงใช้เวลาว่างด้วยการอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ มากที่สุด แต่ผลการวิจัยนี้ปรากฏว่าแตกต่างจากที่ผู้วิจัยได้คาดหมายไว้ว่า นักเรียนนาย เรือสนใจในการอ่านน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนนาย เรือมีเวลาเข้าใช้ห้องสมุดในช่วงเวลาที่ไม่มีการเรียนซึ่งมีช่วงว่างน้อยมาก เนื่องจากเวลาเรียนจำกัด และนักเรียนนาย เรือมีสถานที่อ่านอื่นนอกจากห้องสมุดโรงเรียนนาย เรือคือดิ๊กนอนและบ้านพัก ตามลำดับ นอกจากนี้นักเรียนนาย เรือส่วนใหญ่ซื้อหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ อ่านเอง จึงมีเอกสารส่วนตัวอ่านนอกเหนือจากหนังสือและสิ่งพิมพ์ของห้องสมุด การที่นักเรียนนาย เรือมีสถานที่อ่านอื่นคือดิ๊กนอนนั้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ หลิววัลย์ รองสวัสดิ์ ที่พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ใช้หอพักเป็นสถานที่อ่านมากที่สุด แต่แตกต่างจากผลงานวิจัยของ เลวิส ที่พบว่านักศึกษาในเมืองปูซาน สาธารณรัฐ เกาหลี มีสถานที่อ่านประจำคือบ้านพัก

สาเหตุที่ทำให้นักเรียนนาย เรือสนใจในการอ่านคือ สนใจอ่านเองมากที่สุด อาจเป็นเพราะนักเรียนนาย เรือได้รับการฝึกให้เป็นผู้นำและมีความเชื่อมั่นในตนเอง หรืออยู่ในวัยที่มีพลังมาก มีความกระตือรือร้น มีความสามารถต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ทำให้รู้จักใช้ความคิดพิจารณาหาเหตุผลต่าง ๆ ด้วยตนเอง (สุรางค์ จันทน์เอม 2527: 63) ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ วิทยุ ดังนั้นวิทยุจึงเป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อการอ่านของนักเรียนนาย เรือ เพราะชีวิต

ส่วนใหญ่ของนักเรียนนายเรือต้องอยู่ภายในโรงเรียน นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่มีวิทยุของตนเอง วิทยุจึงเป็นสื่อมวลชนที่เข้าถึงนักเรียนนายเรือเป็นอย่างมาก จากการสัมภาษณ์นักเรียนนายเรือพบว่า รายการวิทยุที่นักเรียนนายเรือฟังส่วนมากเป็นรายการข่าวตอนเช้า เพลง และสารคดีความรู้ต่าง ๆ สาเหตุรองลงมาจากวิทยุคือได้รับแรงกระตุ้นจากอาจารย์ อาจารย์ได้แนะนำรายชื่อหนังสืออ่านประกอบการเรียนเพื่อให้นักเรียนนายเรือค้นคว้าเพิ่มเติมเป็นส่วนใหญ่ แสดงว่าอาจารย์มีส่วนกระตุ้นและส่งเสริมการอ่านของนักเรียนนายเรือ

ผลการวิจัยพบว่าวัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือ และวารสารของนักเรียนนายเรือส่วนใหญ่มี 2 ประการคือ อ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง และอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น วัตถุประสงค์น้อยที่สุดคือเพื่อเขียนรายงานหรือภาคินิพนธ์ จึงแสดงว่านักเรียนนายเรือยังไม่ได้สนองตอบแรงกระตุ้นของอาจารย์อย่างจริงจัง หรืออาจารย์ส่วนใหญ่ไม่สามารถมอบหมายให้นักเรียนนายเรือทำรายงานหรือภาคินิพนธ์ได้เพราะนักเรียนนายเรือมีเวลาว่างเพื่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองน้อยมาก

ผลการวิจัยข้างต้นจึงสัมพันธ์กับการเลือกหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ มาอ่านของนักเรียนนายเรือคือ เลือกจากเนื้อเรื่องที่ตรงกับความสนใจของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วรสิริ ธรรมประดิษฐ์ ที่พบว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าวิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง เลือกอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ตามดุลยพินิจของตนเอง นักเรียนนายเรือจึงไม่มีเหตุผลโดยเฉพาะที่ชอบผลงานของผู้ประพันธ์ มีนักเรียนนายเรือจำนวนไม่มากนักที่ชอบผลงานของผู้ประพันธ์ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ ซึ่งผู้ประพันธ์ที่เชี่ยวชาญจะให้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องมากกว่า จึงแตกต่างจากผลงานวิจัยของ พลวิทย์ รองสวัสดิ์ ที่พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เลือกหนังสืออ่านโดยพิจารณาจากคุณวุฒิของผู้เขียนเป็นหลัก

นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่ชอบอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ที่เป็นภาษาไทยเหมือนกับนิสิตนักศึกษาในทุกสถาบัน เพราะมีความคุ้นเคยกับภาษาของตนเองมากกว่าภาษาต่างประเทศ และนักเรียนนายเรือศึกษาวิชาภาษาอังกฤษน้อยมากคือ นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ 3 หน่วยกิต นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 5 ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษชั้นละ 2 หน่วยกิตเท่านั้น

นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ โดยเฉลี่ยวันละประมาณ 30-60 นาที รองลงมาคือ 1-2 ชั่วโมง และน้อยกว่า 30 นาที ตามลำดับ เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะนักเรียนนายเรือต้องศึกษาตามเวลาที่กำหนด และหลังจากเลิกศึกษาแล้วจะต้องฝึกพลศึกษาหรือวิชาทหาร หลังจากนั้นจะต้องเข้าเวรยามและปฏิบัติตนตามตารางเวลาที่โรงเรียนกำหนดให้ นักเรียนนายเรือจึงมีเวลาว่างเพื่อการอ่านน้อยมาก แต่แม้ว่าจะไม่ค่อยมีเวลาว่าง การอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เพียงวันละ 15 นาทีก็นับว่าเพียงพอแล้ว (สุทธิลักษณ์ อ่ำพันวงค์ 2520: 20-21)

หนังสือและสิ่งพิมพ์ที่นักเรียนนายเรือสนใจอ่านในระดับมากมีเพียง 1 ประเภทคือ หนังสือพิมพ์ภาษาไทย แสดงว่านักเรียนนายเรือสนใจอ่านข่าวสารความเป็นไปของบ้านเมืองและของโลก ซึ่งประโยชน์ที่ผู้อ่านจะได้รับคือ เป็นผู้มีชุดากว่างขวาง ทำให้มีวิจารณ์ญาติ (วิสิทธิ์ จินตวงศ์ 2511: 32) ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พลิวัลย์ รองสวัสดิ์ และ สุธันนี ก็ศิริ ที่พบว่า นิสิตนักศึกษาสนใจอ่านหนังสือพิมพ์มากที่สุด หนังสือพิมพ์ภาษาไทยที่นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่อ่านคือ ไทยรัฐ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นพพร ปริบูรณ์ชนนรินทร์ บุญชู วรลิริ ธรรมประดิษฐ์ และสุธันนี ก็ศิริ ที่พบว่านิสิตนักศึกษาสนใจอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมากที่สุด การที่นักเรียนนายเรือและนิสิตศึกษานิยมอ่านไทยรัฐมากที่สุดอาจเป็นเพราะไทยรัฐเป็นหนังสือพิมพ์ที่มียอดขายสูงสุด หาได้ง่าย และเสนอข่าวรวดเร็ว ส่วนหนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศมีนักเรียนนายเรือจำนวนน้อยที่สนใจอ่าน และในจำนวนนักเรียนนายเรือที่ชอบอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศนี้ นักเรียนนายเรือจำนวนมากที่สุดอ่านหนังสือพิมพ์ Bangkok Post วัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือพิมพ์คือเพื่อทราบข่าวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมากที่สุด จึงสัมพันธ์กับคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์ที่นักเรียนนายเรืออ่านมากที่สุดคือ ข่าวต่างประเทศ ข่าวการเมือง และข่าวกีฬา ตามลำดับ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่าคอลัมน์ที่นักเรียนนายเรืออ่านเกินร้อยละ 50 ขึ้นไปมีเพียง 9 คอลัมน์ ซึ่งแสดงว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ของนักเรียนนายเรือส่วนใหญ่ยังอยู่ในขั้นต่ำ จึงควรปรับปรุงการอ่าน (Leedy 1968: 88)

วัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือและวารสารของนักเรียนนายเรือมี 2 ประการคือ เพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง และอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น จึงสอดคล้องกับประเภทของหนังสือที่นักเรียนนายเรืออ่านคือ นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์

ภาษาไทย หนังสือในหมวดความรู้ทั่วไป และทัศนียา ในระดับมาก และอ่านวารสารบันเทิง (นิตยสาร) และวารสารในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มากที่สุด แสดงว่าลักษณะการอ่านเป็นไปเพื่อตอบสนองความพอใจ ความสนุกสนาน ความเพลิดเพลิน และเพื่อเพิ่มพูนความรู้ของตนเองมากกว่าจะสนองความคิดสร้างสรรค์ในทางวิชาการหรือเพื่อการศึกษา ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะความต้องการของวัย วัยรุ่นมีความต้องการความสนุกสนานและการพักผ่อน (Pilgrim and McAllister 1968: 72) หรืออาจเป็นเพราะนักเรียนนายเรือต้องอยู่ประจำที่โรงเรียนนายเรือ ไม่สามารถแสวงหาความเพลิดเพลินอย่างอื่นได้ซึ่งแตกต่างจากผลงานวิจัยของ สุธันนี ก็ศิริ ที่พบว่าวัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ เพื่อประกอบการเรียนตามหลักสูตร และแตกต่างจากผลงานวิจัยของ เคนเดโม ที่พบว่านักศึกษาชาวอังกฤษส่วนใหญ่อ่านนวนิยายวิทยาศาสตร์ นักศึกษาชาวอิตาลีชอบอ่านนวนิยายสืบสวน ผลงานวิจัยของ เดอ เวท พบว่านักศึกษาชาวแมนดูในมหาวิทยาลัยอาฟริกาได้ชอบอ่านนวนิยายผจญภัยมากที่สุด นักศึกษาเหล่านี้ไม่ได้อยู่ประจำที่มหาวิทยาลัย สามารถแสวงหาความเพลิดเพลินได้มากกว่านักเรียนนายเรือ จึงมีความสนใจในการอ่านนวนิยายแตกต่างจากนักเรียนนายเรือ

นักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาวิศวกรรมอุทกศาสตร์ นอกจากจะอ่านหนังสือในหมวดความรู้ทั่วไปในระดับมากแล้ว ยังอ่านหนังสือในหมวดกีฬา ดาราศาสตร์ วิชาการทหาร สมุทรศาสตร์ ฤกษ์นิยมิวิทยา วิศวกรรมศาสตร์ ในระดับมากอีกด้วย ซึ่งเป็นการอ่านในระดับที่สูงกว่านักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขาอื่น ๆ อาจเป็นเพราะนักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขานี้มีเพียง 7 นาย เป็นผู้ที่มีความสนใจในการอ่านอย่างมาก และแสวงหาความรู้อยู่เสมอ ซึ่งจากตารางที่ 35 นักเรียนนายเรือที่ศึกษาในสาขานี้ไม่มีผู้ที่ไม่ใช้ห้องสมุด

นักเรียนนายเรือที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2 อ่านตำรา หนังสือวิชาการ หรือสารคดีสูงสุด 2-3 เล่ม และอ่านบันเทิงคดีเพียงบางส่วนของเล่ม ส่วนผู้ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2 ขึ้นไปอ่านตำรา หนังสือวิชาการหรือสารคดี 4-5 เล่มมากที่สุดของทุกกลุ่ม และอ่านบันเทิงคดี 2-3 เล่ม ผู้ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3 ขึ้นไปอ่านตำรา หนังสือวิชาการ หรือสารคดีมากกว่า 5 เล่ม และอ่านบันเทิงคดีมากกว่า 5 เล่มมีอัตราสูงสุด แสดงให้เห็นว่านักเรียนนายเรือที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงอ่านหนังสือมากกว่าผู้ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำ คะแนน

เฉลี่ยจึงมีความสัมพันธ์กับจำนวนเล่มที่อ่าน ผู้ที่ฉลาดจะอ่านหนังสือได้มากกว่าผู้ที่ไม่ฉลาด (Kujoth 1970: 400)

วารสารภาษาไทยที่นักเรียนนายเรืออ่านมากที่สุดคือ สงคราม น่าจะเป็นเพราะนักเรียนนายเรือเป็นนักเรียนทหารจึงสนใจเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมหรือวิชาชีพของตนเอง หรืออาจเป็นเพราะวัยนี้เป็นวัยที่สนใจเรื่องราวเกี่ยวกับการผจญภัย แนวคิดเรื่องสงคราม การสำรวจ ปีนเขา ทะเล หรือหาข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพ (Jujoth 1970: 410; Pilgrim and McAllister 1968: 65-66) วารสารที่นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 อ่านมากที่สุดคือสารคดี ในขณะที่นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 3-ชั้นปีที่ 5 อ่านสงคราม ส่วนวารสารภาษาต่างประเทศนั้นนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 อ่าน Reader's Digest มากที่สุด ในขณะที่นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อ่าน Time และนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 5 อ่าน Asia Pacific Defense Forum ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนนายเรืออ่านวารสารเพื่อสนองความสนใจของตนเองและเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ในขั้นต้น ๆ จึงสนใจอ่านเรื่องทั่ว ๆ ไป และเป็นเรื่องที่อ่านง่าย เมื่อศึกษาในชั้นที่สูงขึ้นจะสนใจอ่านเรื่องที่ใกล้เคียงหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอาชีพมากขึ้น วารสารที่นักเรียนนายเรือนิยมอ่านส่วนใหญ่เป็นวารสารที่ไม่มีในท้องสมุด ท้องสมุดจึงควรจัดหาวารสารเหล่านี้ เช่น Time, Reader's Digest

นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการอ่านคือมีภาระทางโรงเรียนมากเกินไปและมีเวลาว่างเพื่อการอ่านไม่เพียงพอ ในระดับมาก นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 ประสบปัญหามีเวลาว่างไม่เพียงพอ และไม่มีเวลาไปยืมหนังสือจากท้องสมุด ในระดับมาก ในขณะที่นักเรียนนายเรือชั้นอื่นๆ ประสบปัญหานี้ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนนายเรือจะต้องศึกษาตามกำหนดเวลาแล้ว ยังจะต้องฝึกหัดศึกษาวิชาพลศึกษาและวิชาทหารในช่วงเวลาหลังจากการศึกษาในชั่วโมงเรียนแล้ว และจะต้องเข้าเวรยาม โดยเฉพาะนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 ซึ่งเป็นชั้นค่าที่สุดในโรงเรียน มีภาระมากกว่าชั้นสูงขึ้นไป แต่เป็นที่น่าสังเกตว่านักเรียนนายเรือส่วนใหญ่มีปัญหาอ่านได้ช้า และมีปัญหาสุขภาพในระดับน้อย เพราะนักเรียนนายเรือจะต้องฝึกพลศึกษาและเล่นกีฬา ร่างกายจึงแข็งแรง ทำให้ไม่มีปัญหาในด้านนี้ ซึ่งแตกต่างจากผลงานวิจัยของ หลิววัลย์ ร่องสวัสดิ์ พรทิพย์ วัฒนสุวกุล รัตนา ไทตรภวานนท์ วรสิริ ธรรมประดิษฐ์ สมพิศ กฤตติกากุล สุธันนี กิติริ อัญชลี แซ่มชุกกลิ่น และ อุไรวรรณ

พันธุประวัติ ที่พบว่านิสิตนักศึกษามีปัญหาอ่านได้ช้า ปัญหาทางด้านสุขภาพ และปัญหาทางด้านภาษาต่างประเทศ

การใช้ห้องสมุดโรงเรียนนายเรือ การสำรวจการใช้ห้องสมุดโรงเรียนนายเรือ ปรากฏว่า นักเรียนนายเรือเกือบทั้งหมดใช้ห้องสมุด ซึ่งแตกต่างจากแนวเหตุผลที่กล่าวมา ปัจจุบันมีนักเรียนนายเรือเข้าใช้ห้องสมุดโรงเรียนนายเรือไม่มากนัก เพราะผู้วิจัยได้ประมวลการจากสถิติการใช้ห้องสมุด และจากตารางที่ 40 พบว่ามีนักเรียนนายเรือเข้าใช้ห้องสมุดทุกวันเพียงร้อยละ 6.35 เท่านั้น นอกจากนั้นมีความถี่ในการใช้ห้องสมุดแตกต่างกัน จึงทำให้สถิติการใช้ห้องสมุดของนักเรียนนายเรือในแต่ละวันไม่สูงมากนัก และนักเรียนนายเรือที่ใช้ห้องสมุดเข้าใช้ห้องสมุดสัปดาห์ละ 2-4 ครั้งมากที่สุด ซึ่งแสดงว่านักเรียนนายเรือสนใจใช้ห้องสมุด นักเรียนนายเรือจำนวนสูงสุดของทุกระดับคะแนนเฉลี่ยมีความถี่ในการใช้ห้องสมุดสัปดาห์ละ 2-4 ครั้งเหมือนกัน นักเรียนนายเรือที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2 เข้าใช้ห้องสมุดมากที่สุดแต่อ่านหนังสือได้น้อย ดังนั้นระดับคะแนนเฉลี่ยจึงไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ห้องสมุด แต่จะสัมพันธ์กับจำนวนหนังสือที่อ่าน

นักเรียนนายเรือผู้ที่ไม่ใช้ห้องสมุดเป็นนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 มากที่สุด โดยให้เหตุผลในการไม่ใช้ห้องสมุดคือ ไม่มีเวลาว่างมากที่สุด สาเหตุรองลงมาคือใช้หนังสือที่ขอยืมจากคลังตำราโรงเรียนนายเรือ ห้องสมุดอยู่ไกล และไม่มีความจำเป็นต้องใช้ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 เป็นชั้นค่าที่สุดในโรงเรียนนายเรือ เพิ่งเข้าศึกษาที่โรงเรียน และมีชั่วโมงว่างน้อยมาก นอกจากนี้นักเรียนนายเรือยังมีแหล่งที่ได้หนังสือมาอ่านนอกจากห้องสมุดคือคลังตำราโรงเรียนนายเรือ ซึ่งนักเรียนนายเรือสามารถยืมตำราเรียนได้ตลอดภาคการศึกษา

เวลาที่นักเรียนนายเรือเกือบทั้งหมดเข้าใช้ห้องสมุดในชั่วโมงว่างที่ไม่มีการเรียน และเวลาที่นักเรียนเข้าใช้ห้องสมุดน้อยที่สุดคือหลังเลิกเรียนประจำวัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนนายเรือไม่สามารถเข้าใช้ห้องสมุดในเวลาอื่นได้ เพราะนักเรียนต้องศึกษาตามตารางเวลาที่โรงเรียนกำหนด ซึ่งมีเวลาว่างน้อยมาก และเวลาหลังเลิกเรียนประจำวัน นักเรียนนายเรือจะต้องฝึกหัดพลศึกษาและวิชาการทหาร ทำให้ไม่สามารถเข้าใช้ห้องสมุดในเวลาอื่นได้

วัตถุประสงค์ในการใช้ห้องสมุดของนักเรียนนายเรือส่วนใหญ่คือเพื่ออ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ของห้องสมุดในห้องสมุด วัตถุประสงค์รองลงมาคือเพื่อขอยืมหนังสือ ซึ่งสัมพันธ์กับผลการวิจัยที่พบว่าบริการของห้องสมุดที่นักเรียนนายเรือใช้มากที่สุดคือบริการให้อ่านหนังสือในห้องสมุด บริการที่นักเรียนนายเรือใช้รองลงมาคือบริการจ่าย-รับ ซึ่งตรงกับแนว เหตุผลที่ว่านักเรียนนายเรือยืมหนังสือน้อย โดยจะเห็นได้จากสถิติการยืมหนังสือของห้องสมุดในเดือนกรกฎาคม 2529 พบว่ามีนักเรียนนายเรือเข้าใช้ห้องสมุด 4,619 นาย แต่จำนวนหนังสือที่นักเรียนนายเรือขอยืมมีเพียง 227 เล่ม เท่านั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนนายเรือมีวัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือและวารสารเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง และอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และมีวัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือพิมพ์เพื่อทราบข่าวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่ได้อ่านเพื่อประโยชน์ในการศึกษาตามหลักสูตร นักเรียนนายเรือจึงเข้าใช้ห้องสมุดเพื่ออ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ของห้องสมุดเพื่อสนองความสนใจของตนเอง ประกอบกับนักเรียนนายเรือส่วนใหญ่ซื้อหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ อ่านเอง และมีสถานที่อ่านอื่นนอกจากห้องสมุดโรงเรียนนายเรือคือตึกนอนและบ้านพัก จึงทำให้การยืมหนังสือของห้องสมุดมีน้อย

นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่มีวิธีค้นหาหนังสือในห้องสมุดโดยเดินดูตามชั้นหนังสือ มีนักเรียนนายเรือจำนวนน้อยที่ใช้บัตรรายการ อาจเป็นเพราะนักเรียนนายเรือไม่ทราบวิธีใช้บัตรรายการถึงแม้ห้องสมุดจะแจกคู่มือการใช้ห้องสมุดแก่นักเรียนนายเรือแล้วก็ตาม หรือเนื่องจากห้องสมุดมีหนังสือไม่มากนัก นักเรียนนายเรือสามารถเดินดูตามชั้นหนังสือและหาได้สะดวกเมื่อไม่พบจึงดูจากตู้บัตรรายการหรือถามเจ้าหน้าที่ห้องสมุด หรือเป็นเพราะการจัดหนังสือบนชั้นของห้องสมุดเป็นระเบียบ ไม่สับสน นักเรียนนายเรือสามารถหาหนังสือได้ง่ายโดยไม่ต้องจำเป็นต้องใช้บัตรรายการ และลักษณะการใช้ห้องสมุดของนักเรียนนายเรือก็สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ หลิววัลย์ รองสวัสดิ์ ที่พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ค้นหาหนังสือในห้องสมุดด้วยวิธีเดินดูตามชั้นหนังสือ

หนังสือและสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ที่นักเรียนนายเรืออ่านนั้นตรงกับประเภทของหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ของห้องสมุดที่นักเรียนนายเรือใช้ เช่น นักเรียนนายเรืออ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยในระดับมาก และนักเรียนนายเรือก็ใช้หนังสือพิมพ์ภาษาไทยในระดับมาก

เหมือนกัน

ส่วนหนังสือในหมวดวิชาต่าง ๆ ที่นักเรียนนายเรืออ่านนั้นส่วนใหญ่ตรงกับหนังสือในหมวดวิชาของห้องสมุดที่นักเรียนนายเรือใช้ เช่น นักเรียนนายเรืออ่านหนังสือในหมวดความรู้ทั่วไปในระดับมาก นักเรียนนายเรือใช้หนังสือของห้องสมุดในหมวดความรู้ทั่วไปในระดับมากเหมือนกัน จะแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยคือ นักเรียนนายเรืออ่านหนังสือวรรณคดีในระดับปานกลางและใช้หนังสือของห้องสมุดในหมวดนี้ในระดับน้อย และอ่านหนังสือในหมวดเคมีและการบริหารในระดับน้อย แต่มีนักเรียนนายเรือใช้หนังสือในหมวดนี้ในระดับปานกลาง แสดงว่าหนังสือและสิ่งพิมพ์ของห้องสมุดสามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนนายเรือเป็นส่วนใหญ่ได้

ในการศึกษาปัญหาการใช้ห้องสมุดโรงเรียนนายเรือของนักเรียนนายเรือ ได้จำแนกปัญหาเป็นด้านต่าง ๆ คือ ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารห้องสมุด ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ ปัญหาเกี่ยวกับครุภัณฑ์ ปัญหาเกี่ยวกับหนังสือ และปัญหาเกี่ยวกับวารสารและหนังสือพิมพ์ ซึ่งพบว่านักเรียนประสบปัญหาดังนี้คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารห้องสมุด นักเรียนนายเรือจำนวนน้อยที่ประสบปัญหาในด้านนี้ และในจำนวนนักเรียนนายเรือที่ประสบปัญหา ปัญหาที่นักเรียนนายเรือจำนวนมากที่สุดประสบคือ จำนวนเล่มของหนังสือที่ให้ยืมออกน้อยเกินไป ปัญหารองลงมาคือเวลาเปิดและปิดทำการของห้องสมุดน้อยเกินไป และเวลาการให้ยืมหนังสือน้อยเกินไป ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกำหนดระยะเวลาการยืมหนังสือของห้องสมุดแตกต่างกันคือ หนังสือทั่วไปยืมได้นาน 15 วัน หนังสือสารรองยืมได้นาน 3 วัน และบันเทิงคดียืมได้นาน 3 วัน นักเรียนนายเรือมีสิทธิขอยืมหนังสือได้ครั้งละไม่เกิน 3 เล่ม นักเรียนนายเรือสนใจการอ่านแต่มีชั่วโมงว่างที่จะมาใช้ห้องสมุดไม่มากนัก จึงต้องการให้ห้องสมุดเพิ่มจำนวนเล่มของหนังสือที่ให้ยืมออกและเปิดห้องสมุดในวันหยุดราชการอีก 1 วัน หรือเปิดห้องสมุดในช่วงเวลา 19.00 น. ถึง 21.00 น. เพื่อให้นักเรียนนายเรือจะได้มีเวลาใช้ห้องสมุดมากขึ้น ส่วนปัญหาเวลาการให้ยืมน้อยเกินไปนั้นน่าจะเป็นหนังสือประเภทบันเทิงคดีเพราะมีเวลาให้ยืมเพียง 3 วัน ซึ่งควรจะขอยืมได้ในช่วงเวลาเท่ากับหนังสือทั่วไป

2. ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ นักเรียนนายเรือจำนวนน้อยประสบปัญหาในด้านนี้ ปัญหาที่นักเรียนนายเรือกลุ่มนี้จำนวนสูงสุดประสบคือ อากาศในห้องสมุดร้อนอบอ้าว ปัญหารองลงมาคือการตกแต่งห้องสมุดไม่ชวนให้เข้าใช้บริการ และสถานที่คับแคบ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะห้องสมุดอยู่บนอาคารชั้นที่ 3 ซึ่งเป็นชั้นบนสุดของตัวอาคาร ในช่วงที่อากาศร้อน ห้องสมุดจะร้อนมาก เพราะอากาศถ่ายเทไม่สะดวก ห้องสมุดได้ติดพัดลมเพื่อระบายอากาศแล้วแต่ยังไม่เพียงพอ และพัดลมบางเครื่องเสีย จึงทำให้อากาศในห้องสมุดร้อนอบอ้าว ส่วนปัญหาห้องสมุดคับแคบนั้นน่าจะเป็นเฉพาะในช่วงที่นักเรียนนายเรือมีชั่วโมงว่างตรงกันหลาย ๆ ห้อง และมีนักเรียนนายเรือมาใช้ห้องสมุดมาก จึงทำให้สถานที่คับแคบ และมีที่นั่งอ่านไม่เพียงพอ ส่วนปัญหาการตกแต่งห้องสมุดไม่ชวนให้เข้าใช้บริการ คงเป็นเพราะห้องสมุดไม่มีภาพประดับดึงดูดใจผู้ใช้ห้องสมุด มีเพียงแต่ไม้ประดับบ้างเล็กน้อยซึ่งอาจไม่สะดุดตาหรือไม่น่าสนใจสำหรับผู้ที่อยู่ในวัยรุ่น

3. ปัญหาเกี่ยวกับครุภัณฑ์ นักเรียนนายเรือจำนวนน้อยที่ประสบปัญหาในด้านนี้ ปัญหาที่นักเรียนนายเรือจำนวนสูงสุดประสบคือ เครื่องถ่ายเอกสารเสื่อมย่อย ปัญหารองลงมาคือจำนวนโต๊ะและเก้าอี้น้อยเกินไป และโต๊ะและเก้าอี้ไม่สบาย ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเครื่องถ่ายเอกสารมีคุณภาพต่ำและเป็นเครื่องเก่า เมื่อใช้งานมากเครื่องจึงเสียหาย ส่วนโต๊ะและเก้าอี้ไม่สบายนั้น เป็นเพราะเก้าอี้ซึ่งมีเพียงส่วนน้อย เท่านั้นที่ไม่มีเบาะนุ่ม ทำให้นักเรียนนายเรือนั่งอ่านหนังสือไม่สบาย

4. ปัญหาเกี่ยวกับหนังสือ เป็นปัญหาด้านที่นักเรียนนายเรือประสบมากที่สุด โดยนักเรียนนายเรือกว่าครึ่งประสบปัญหาหนังสือที่ต้องการไม่มีในห้องสมุด ปัญหารองลงมาคือจำนวนหนังสือน้อย และหนังสือเก่าล้าสมัย ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหนังสือที่มีอยู่ในห้องสมุดไม่ตรงกับความต้องการของนักเรียนนายเรือ เช่น สถิติจำนวนหนังสือของห้องสมุดมีหนังสือหมวดสังคมศาสตร์เป็นลำดับที่สามของจำนวนหนังสือในห้องสมุด จากสถิติการยืมปรากฏว่ามีผู้ใช้เป็นส่วนน้อย เป็นลำดับที่หกของจำนวนหนังสือที่ขอยืม นอกจากนี้นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง ซึ่งจากสถิติการยืมหนังสือของห้องสมุดมีผู้ยืมนวนิยายมาก เป็นลำดับที่หนึ่ง แต่หนังสือของห้องสมุดส่วนใหญ่เป็นหนังสือวิชาการตามหลักสูตร หนังสือที่จะอ่านเพื่อจุดประสงค์นี้ได้แก่นวนิยายและเรื่องสั้น

ห้องสมุดมีหนังสือนวนิยายและเรื่องสั้นภาษาไทยประมาณ 300 เล่ม และเป็นหนังสือเก่าเกือบทั้งหมด ห้องสมุดไม่สามารถจัดหาหนังสือเหล่านี้ด้วยเงินงบประมาณได้ จะต้องจัดหาด้วยเงินงบประมาณพิเศษหรือรับอภิชนนทาการเท่านั้น ซึ่งได้หนังสือไม่ตรงกับความต้องการของนักเรียนนายเรือ

5. ปัญหาเกี่ยวกับวารสารและหนังสือพิมพ์ นักเรียนนายเรือจำนวนน้อยที่ประสบปัญหาในด้านนี้ ปัญหาที่นักเรียนนายเรือจำนวนมากประสบคือวารสารฉบับที่ต้องการไม่มีในห้องสมุด ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนนายเรือมีวัตถุประสงค์ในการอ่านวารสารเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง วารสารที่นักเรียนนายเรืออ่านเป็นวารสารบันเทิง (นิตยสาร) มากที่สุด แต่ห้องสมุดมีวารสารบันเทิงเพียง 2 ฉบับ เนื่องจากไม่สามารถจัดหาด้วยเงินงบประมาณได้ ปัญหารองลงมาได้แก่วารสารใหม่มาช้าและหนังสือพิมพ์มีน้อยเกินไป ตามลำดับ อาจเป็นเพราะห้องสมุดยอมรับวารสารบางฉบับโดยผ่านตัวแทนจำหน่าย การจัดส่งวารสารบางครั้งล่าช้าทำให้ห้องสมุดได้รับวารสารช้า ส่วนปัญหาหนังสือพิมพ์มีน้อยเกินไปเป็นเพราะนักเรียนนายเรืออ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยในระดับมาก เวลาที่นักเรียนนายเรือเข้าใช้ห้องสมุดพร้อมๆ กันเป็นจำนวนมาก และส่วนใหญ่ต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ทำให้หนังสือพิมพ์มีไม่เพียงพอ

สรุปปัญหาที่นักเรียนนายเรือประสบมากที่สุดคือ ปัญหาเกี่ยวกับหนังสือ ปัญหารองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับครุภัณฑ์ ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ ปัญหาเกี่ยวกับวารสารและหนังสือพิมพ์ และปัญหาในด้านการบริหารห้องสมุด ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาถึงความสนใจในการอ่านและการใช้ห้องสมุดของนักเรียนนายเรือ ผู้วิจัยได้ทราบถึงความสนใจในการอ่าน สภาพการใช้ห้องสมุดโรงเรียนนายเรือ และปัญหาในการใช้ห้องสมุดของนักเรียนนายเรือ จึงขอเสนอข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารโรงเรียน ผู้สอนนักเรียนนายเรือ และห้องสมุด เพื่อพิจารณาส่งเสริมและปรับปรุงห้องสมุดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโรงเรียนในด้านการศึกษา การสอน และสนองความต้องการของนักเรียนนายเรือได้อย่างเหมาะสม ดังนี้

ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารโรงเรียน

1. การที่จะส่งเสริมนักเรียนนายเรือให้มีลักษณะการอ่านเป็น คือรู้จักเลือกอ่าน ได้อย่างเหมาะสมและอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ จำเป็นต้องดำเนินการตั้งแต่ขั้นต้น ๆ ของการศึกษา โดยนำเทคนิคการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนนายเรือมีโอกาสศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มาใช้เพื่อสร้างบุคลิกภาพที่ดีแก่นักเรียนนายเรือให้เป็นผู้มีความรอบรู้ และควรได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องตั้งแต่การจัดเวลา การปรับปรุงการเรียนการสอน ตลอดจนระเบียบ การวัดผล

2. จากปัญหาในการใช้ห้องสมุดประการหนึ่งของนักเรียนนายเรือคือ อากาศในห้องสมุดร้อนอบอ้าว เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในการอ่านจึงควรสนับสนุนให้ติด เครื่องปรับอากาศในห้องสมุด ซึ่งจะทำให้นักเรียนนายเรือมาใช้ห้องสมุดมากขึ้น และเพื่อรักษาสภาพของหนังสือ ตลอดจนอุปกรณ์โสตทัศนวัสดุที่จะจัดหาในอนาคต

3. ให้การสนับสนุนงบประมาณพิเศษสำหรับจัดซื้อบัน เเทงคืดและนิศยสารบ้างตามสมควร เพื่อให้นักเรียนนายเรือมีสิ่งพิมพ์เพื่อการพักผ่อนและความบันเทิงอ่านบ้าง นักเรียนนายเรือจะได้มีนิสัยรักการอ่านมากขึ้น ซึ่งจะค่อยพัฒนาไปสู่การอ่านหนังสือที่เกี่ยวกับการศึกษาคို့ไป

4. เนื่องจากเครื่องถ่ายเอกสารเสียบ่อย ควรจัดหาเครื่องถ่ายเอกสารที่มีคุณภาพดีแก่ห้องสมุดใหม่ จำนวน 1 เครื่อง

ข้อเสนอแนะต่อผู้สอน ผู้สอนควรปลูกฝังและส่งเสริมการอ่านของนักเรียนนายเรือ โดยรับเป็นวัตถุประสงค์ข้อหนึ่งของหลักการสอน โดยใช้วิธีสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนนายเรือเกิดความอยากรู้อยากเห็น และสนับสนุนให้มีการอ่านอย่างกว้างขวาง เช่น แนะนำหนังสือวารสารและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชานั้น ๆ พร้อมทั้งให้นักเรียนนายเรือทำรายงานหรือภาคินิพนธ์ประกอบการศึกษบ้างตามที เห็นสมควร

ข้อเสนอแนะต่อนักเรียนนายเรือ นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่มีความสนใจในการอ่าน จึงสมควรอ่านหนังสือในสาขาวิชาต่าง ๆ ให้มากขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะหนังสือที่

เกี่ยวกับการเรียนตามหลักสูตร นอกเหนือจากหนังสือและสิ่งพิมพ์ที่อ่าน เพื่อการพักผ่อนและ
ความบันเทิง หรืออ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อจะได้ เป็นผู้ที่รู้จริงใน
วิชาชีพของตน และเป็นผู้ที่มีความรอบรู้

ข้อเสนอแนะต่อห้องสมุด

1. ควรปรับปรุงระเบียบการใช้ห้องสมุดให้เหมาะสมยิ่งขึ้นในด้าน เพิ่มจำนวน เล่ม
ของหนังสือที่ให้อืมออก ขยายระยะเวลาการให้อืมหนังสือนวนิยายและ เรื่องสั้นให้เหมือนกับ
หนังสือทั่วไป ขยายเวลาเปิดห้องสมุดในช่วงเวลา 19.00 น.-21.00 น. หรือเปิดห้องสมุด
ในวันเสาร์อีก 1 วัน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนนายเรือมาใช้ห้องสมุดมากขึ้น
2. ควรจัดสถานที่ให้สวยงามและมีบรรยากาศดึงดูดความสนใจในการ ใช้ห้องสมุด
เช่น จัดหารูปภาพสวย ๆ มาติดไว้ในห้องสมุดบ้าง
3. ควรเสนอของบประมาณในการจัดหาหนังสือ วารสาร นิตยสาร และหนังสือ
พิมพ์เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะประเภทความรู้ทั่วไปและบันเทิงคดี สำหรับหนังสือพิมพ์ควรจัดหา
รายการใหม่ ๆ และเพิ่มจำนวนฉบับด้วย เพื่อสนองความต้องการของนักเรียนนายเรือ
4. จัดหาโต๊ะและเก้าอี้ให้เพียงพอกับจำนวนนัก เรียนและควรจัดหา เป็น เก้าอี้แนว
เพื่อจะได้นั่งอ่านหนังสือได้อย่างสบาย
5. หนังสือเก่าล้าสมัยควรจำหน่ายออกจากชั้นบ้าง (ทุก 5 ปี)
6. ถ้าห้องสมุดมีความพร้อมในด้านสถานที่ ควรจัดให้มีบริการไฮเทคทันสมัย เช่น
วิดีโอ เทป ที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอน
7. ห้องสมุดควรส่งเสริมการอ่านของนักเรียนนายเรือโดยจัดให้มีชั่วโมงสอนการ
ใช้ห้องสมุด หรือปฐมนิเทศการใช้ห้องสมุด เพื่อให้ นักเรียนนายเรือได้รู้จักริธีค้นคว้าด้วย
ตนเองได้ถูกต้อง นอกจากนี้ควรมีการแนะนำหนังสือที่น่าสนใจหรือหนังสือที่ได้รับรางวัลแก่
นักเรียนนายเรือ จัดทำบริการข่าวสารทันสมัย (Current Awareness) และบริการหน้า
สารมัญ (Current Content)

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงความสนใจในการอ่านและการใช้ห้องสมุดของข้าราชการ
อาจารย์ ในโรงเรียนนายเรือ เพื่อห้องสมุดจะได้จัดบริการที่สอดคล้องกับความต้องการของ
บุคคลเหล่านี้ได้อย่างเหมาะสม
2. ควรศึกษาถึงสภาพการอ่านและการใช้ห้องสมุดของนักเรียนทหารในเหล่าทัพ
อื่น และนักเรียนนายร้อยตำรวจ เพื่อเปรียบเทียบถึงความสนใจในการอ่านและการใช้
ห้องสมุด
3. ศึกษาถึงความสนใจในการอ่านของข้าราชการในกองทัพเรือในด้านสิ่งพิมพ์
ที่อ่าน และการใช้ห้องสมุด
4. ควรจะมีการศึกษาเปรียบเทียบทรัพยากรของห้องสมุดโรงเรียนนายเรือกับ
หลักสูตรโรงเรียนนายเรือ